

Yusuf Şevki Yavuz Beyin Sözleri

Münâsebetiyle

Prof. Dr. Yusuf Şevki Yavuz Bey *Anadolu âlimler birliği* namıyla kurulan bir cemiyet münasebetiyle bakınız neler söylemiş:

Bir medrese mensubu olarak kısa ve öz söyleyeceğim:

“Anadolu âlimler birliği diye kuruluş oluşturulmuş ve Sivas’ta toplanmış. Mezhebi din yerine koymak gerektiği fikrini esas alan bu yaklaşımların ortaçağ engizisyon mahkemelerini hortlatarak ülkemizde Şia’nın alternatifi bir yapılanma istiyor. Ülkemizi Afganistan ve Pakistan’a çevirmek hedefini güttükleri anlaşılmaktadır. Yöneticilerimizi intibaha davet ediyorum. Bu ülkeye ve bu dine yazık etmeyin. Sonra iş işten geçmiş olur.”

Biz de diyoruz ki:

Bir: Onun bu sözleri şüphesiz ki, ibretlik bir beyanı, kısa ve özlü bir kendini tanıtmayı bulundurmaktadır. Başta açıkça ilan etmiş olalım: Aşağıda söyleyeceklerimiz, asla *Anadolu âlimler birliği kuruluşu* için yapılacak olan bir tebrîe, tezkiye ve müdafaa değildir. Onlar sadece bizzat kendi söyledikleri ve söylemedikleri, söyleyecekleri ve söylemeyecekleri, yaptıkları ve yapmadıkları, yapacakları ve yapmayacakları ile kendilerini tezkiye veya tezyif edeceklerdir. Sadece onun bu sözlerindeki çarpıklık ve problemler üzerinde harcanmış zaman ve tüketilmiş nefesler neticesinde hâsıl olan sözlerdir.

İki: Vatandaşımız, -dediğine bakılırsa- demek ki, bir **Medrese mensubu** imiş(!). Buna sevinelim mi üzülelim mi? Net olarak bilemiyoruz. İyisi mi iki değişik itibarla hem sevinelim hem de üzülelim. Nasıl mı? Nasılını dilerseniz, sonraya bırakalım. Ancak şurası unutulmamalıdır ki, **medrese mensubu olmak** ile medresenin bir kapısından girip bir şekilde diğer kapısından çıkmanın her hal-u kârda aynı şeyler olmadığını aklı başında olanlar anlamakta elbette zorluk çekmezler. Mensubiyet yahut aidiyet bir sıfat olmakla devamlılık ister ve bunlarda son hale bakılır. Bir zamanki nispet ve aidiyetler ancak **mensup idi** tabiriyle ifade edilir.

Üç: Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Müminlerin tamamını (bazı rivayetlerde şu veya bu hususlarda bazılarında da mutlak olarak) bir cesede benzetmiştir [**Buhari** (5665), **Müslim** (2586), **İbnu Hibbân** (233) ve başkaları]. Artık bir hükmi şahsiyet halini alan bu vücuda giren gıda unsurları olan insanlar ya onun bir parçası olarak, beyne, kalbe, parmağa, tırnağa, damarlara ve sair uzuv ve mahallere gider birer hücre ve bir cüz olur veya bağırsak kanalıyla ifraz edilir. Böylece nihayet ya -ayıptır söylemesi- hela çukurlarına veya belediye kanalizasyonlarına intikal eder yahut da açık alanlara akar oraları kirletir. Biz pek ala medreseleri de birer hükmi şahsiyet sayıp tek bir vücuda benzetebiliriz. Bu medreselere girenler de ya o vücudun değişik yerlerine giderek bir parçası olur veya malum mıntıkadan çıkarılıp oryantalistlerin yahut küfür sistemlerinin inanç ve fikirlerinin

çukur ve kanalizasyonlarına akarlar yahut da meydanları mülevves hale getirirler. Bu takdirde artık medrese mensubiyetleri kalmaz. O halde bizce, Yusuf Şevki Bey şimdi nerede olduğuna bakmalı ve hakikaten hak denilebilecek ifadeleri bulunduran doğru cümleleri ona göre kurmalı.

Dört: Yusuf Şevki Bey'in, sayesinde şimdiki kazanmakta olduğu nimetlerinden çokça faydalandığı veliyyi nimeti bir sistem ve otorite var. İşlerine Allah Teâlâ'yı ve Resûlü sallallahu aleyhi ve sellemi karıştırmayan laik ve demokratik sistem. Bu sistemin müesseselerinden, resmi olmayan ictimai teşkilatlardan (sivil toplum kuruluşlarından) neden sıkıldığı doğrusu merakımızı celb etmiştir.

Beş: Oryantalistlerin ve işbirlikçileri olan İslam düşmanı nizamların/düzenlerin uydurma din yerine konulmuş görüş ve ideolojilerini hak din sayanların, söylediklerinin şu tekrarı cidden güldürücüdür. Tabii ki ayet ve hadisleri yanlış anlamaktan kurtulma ve doğru anlama mektepleri olan hak mezhepler ve bu işin gerçek otoriteleri olan imamlar son derece lüzumludur ve vardır. Kendilerinin gerçekten din haline getirdikleri batıl mezhepleri ve taklit ettikleri küfür imamları ile bunları tepelemeye çalışan sonra da mezhep aleyhinde sloganlar atanlara şaşılır. Belli ki bunlar kendi bozuk anlayış ve zihniyetlerinin din yerine konulmasını istiyorlar.

Altı: Anadolu Âlimleri Birliği namında bir teşkilat kurulmuş. Biz de birkaç tanıdık arkadaşımızın teşvikiyle tanışmak ve görüşmek üzere içtimalarına katıldık. Önceden niyetlerini hiç, amellerini ise kâfi derecede bilmiyorduk. Bununla beraber haklarında Müslüman olmalarından kaynaklanan peşin bir hüsn-i zannımız vardı. Bunlar zikri geçen toplanmalarıyla belli ki, birilerini rahatsız etmişler. Ancak hangi söz ve düşünceleriyle Yusuf Şevki Bey nezdinde **mezhebi din yerine koymuşlar** idi? Evvela bunun ortaya konulması ve ispatı icap ederdi. Sonra da gerçekten naslar ve akl-i selim ölçülerine göre hak ettikleri takdirde bu lafa layık görülmeliydiler, **mezhebi din yerine koyma** ithamına muhatap edilmeliydiler. Ama öyle yapılmadı. Sadece maçlardaki holiganların yaptıkları gibi slogan atıldı. Böyle bir amigo edasıyla desteksiz ve mesnetsiz isnatta bulunarak gevezelik yapmak kime neyi kazandırır? Doğrusu hiçbir kimseye müptezellikten başka hiçbir şeyi kazandırmaz. O halde, ne yapılmak isteniyor? Sisli hale getirilen bir havada avlanmak mı? Bulandırılan suda balık tutmak mı? Ne? Sakın kimse gevezelik ve müptezellik kelimelerime kafayı takmasın, onları diline dolamasın. Unutulmasın ki, bunlar, mezhebi din edinme ithamı yanında bir hiçtir. Dileyen varsa bu iki ifadeyi değiştirmeye razıyız.

Yedi: Ortaçağ engizisyon mahkemeleri neydi, nasıldı? İnanıyorum ki bu ifadeler, bilinmeden sırf sükse olsun diye sarf edilmiş laflar. Çünkü Ehl-i Sünnet'e ait hak mezheplerimizin hakim olduğu ve naslar hakkında gelişigüzel konuşulmasına fırsat verilmeyen tarihimizde bu mahkemelerin benzerleri asla vuku bulmamıştır. **Yusuf Şevki Bey** bunu, lütfen vasıtasız veya vasıtalı olarak Türkiye Müslümanlarına İslam'ı öğreten İslam düşmanı oryantalistlerin geçmişinde ve tarihinde arasın. Ayrıca dolaylı bir uzvu olmayı yürüttüğü bu devşirme projesinde arasın. Bir de bazı ilavelerle bizzat kendilerinin hortlatmaya çalıştıkları Mutezile'nin tarihinde sorup soruşturunsunlar..

Sekiz: Şu Şia'nın alternatifi (bedîli) olmak da ne demek? **Yusuf Şevki Bey**,

bilmem bunu hiç iyiden iyiye düşündü mü? O, muhtemelen bu terkinbin Türkçedeki karşılığını bilmiyor yahut hesaba katmadı. Bilseydi, -zannımca- iki sebeple böyle bir cümleyi kurmazdı. Birincisi, bunun, milyonlarla Müslümanın kanının dökülmesinde küfür cephesine av köpekliğı yapan ve hakikatte Müslüman düşmanı olan Şia'yı savunma güçlü ihtimalini bulundurması. İkincisi de, bu **alternatif olmanın**, içinde, Şia yerine hak bir inanış, anlayış ve tatbikatı barındırma manasına da gelebilmesi. O halde bıraksın, birileri Şia alternatifi bir hak teşkilatlanma yapıversin.

Dokuz: Yusuf Şevki Bey, Kur'an'ın ve Sünnet'in referans alınmadığı ve İslam dışı kanunlarla idare edilmekte olan memleketimizin **Afganistan ve Pakistan haline çevrilmesi** endişeleriyle neyi anlatmak istiyor? Mevcut siyasi, ictimâî ve ideolojik yapısını muhafaza etmeyi mi? Laiklik ve demokrasinin inkıtaa uğrayıp devam edememesi veya zayı edilmesi endişesini mi? Oralari işgal etmeye çalışan Amerika ve sair kâfir güçlere karşı memleketlerini korumaya çalışan Müslümanları suçlamayı ve karalamayı mı? O diyarlarda Müminlerin laiklik itikadına karşı direnmelerini mi? İslam âlimlerinin çoğunun, oryantalistlerin ve müstekbirlerin oralara ithal etmeye çalıştıkları İslam'a hayır deyip kadim Kur'ân ve Sünnet Müslümanlığında ısrar etmelerini tenkîd ve tezyif etmeyi mi? Birileri gibi ehl-i küfrün köpekliğini yapmaya yanaşmamalarını mı? Neyi? Bir açıklasa da merakımızı giderse doğrusu çok iyi olacak.

On: İdarecileri intibaha (uyanmaya) çağırma işine gelince... Bundan ne anlaşılacak? Bu jurnalcilik de neyin nesi? Şikayet ettiği zümre her dönem yaşadıkları düzenden zülüm görmüş bir zümre. Kendisi ve yoldaşları da vazifeye çağırdığı sistemin adamları ve halaskâr hizmetçileri. Şu halde kimleri, kimlere ne için şikâyet ettiği ortada, öyle değil mi? Yusuf Şevki Bey, yoksa engizisyon silahını ve gücünü başkalarına kaptırma endişe ve korkusuna mı kapıldı, ne? Açıkça söyleyelim: Bunlar boşuna evhamlar. Hiç merak etmesin, bu insanlar, devlet desteğini ve gücünü arkalarına alarak geçmiş Ehl-i Sünnet imamlarına kan kusturan, onları hapislerde çürüten ve şehid eden Mutezile katil ve zorbaları gibi hareket etmezler. Görülüyor ki, vatandaşımız ve hemşerimiz **Yusuf Şevki Bey** ve yoldaşları, ihya etmeye çalıştıkları ve hesaplarına kılıçlarını salladıkları Mutezile ve küfür nizamlarının çizgisinden çıkmak istemiyor, onların mezhebini din haline getirmeye gayret ediyorlar.

Netice:

Biz ise... Biz onu **yöneticilerimize** asla gammazlamayız. Elimize -faraza- böyle bir fırsat geçse bile bu işi şeref ve haysiyetimize asla yakıştırmayız. Onları bilhassa hilafet olamayan sultana/devlete şikayet etmeyi başlı başına bir cinayet sayarız. Onları, sadece Ehl-i Sünnet âlimlere ve onların yolundaki Müminlere şikâyet yanında Rabbimize havale ederiz. Ümmet-i İslâm'ın has evlatlarının, İslamî gıdalarını küfrün ve sistemlerinin kanalizasyonlarından değil de pak İslam pınarlarından alarak zulmün dahili ve harici sistemlerinin çorbacılarını ve işbirlikçilerini çok iyi teşhis edip icabını meşru dairede yerine getirmelerini temenni ediyor, hasretle bekliyoruz. Bir de nihayet mertebede sevdiğimiz ve elini öpüp duasını alma şerefine nail olduğumuz o İslam hizmetkârı büyük mücahid insan muhterem babasının böylece ruhunun rahata kavuşmasını temenni ediyoruz.

Lahika:

Bu arada **Yusuf Şevki Yavuz Bey**'in bu beyanına yine kısa sayılabilecek sanki bir zeyl mahiyeti arz eden yazı yazan **Prof. Dr. Yavuz Göktaş Bey** hemşerim de şöyle demiş:

"Şu âlimler birliği ifadesi kulak tırmalayıcı, etik dışı ve sorunlu gibi duruyor. Demek ki, oraya katılanlar, kendini âlim görüyor, katılmayanlar da her halde yetersiz. Yine de bu insanların samimi olduğunu düşünüyorum. Deizim, küfür, bidat dalalet girdabında yok olan insanımız için bir şeyler yapmak istiyorlar. Ancak dar çerçevede kalmaları ve yöntem hataları onların da ... ya (anlaşılmayan bir kelime) sebep olmuş..."

O'na da bir çift sözüm olacak:

Bir: Hemşerim, **Âlimler birliği ifadesi kulak tırmalayıcı, etik dışı ve sorunlu gibi duruyor** derken bir yanıla doğru diğer yanıla ise yanlış konuşuyor. Dedikleri, bir itibarla hak, başka bir itibarla ise asılsız bir söz. Bu tırmalayıp tırmalamama, hiç şüphesiz ki, kulağın kimin kulağı yahut ne kulağı ve nasıl bir kulak olduğuna göre değişir. Burasını ayırt etmemiş ve açıklamamış. Bu da bir akademik noksanlık **gibi duruyor** desek acaba bize gücenir mi?

İki: Ayrıca... Doğru; geçmişin o dağ gibi büyük âlimlerine bakılırsa, şimdiki zamanın cücelerinin **ben âlimim** demeleri hakikaten ayıp. Ancak günümüzde akademisyen camiadan dini ilimlerde otorite olarak ileri çıkanlara yahut çıkarılanlara kıyas ve itibarla ise kimilerine nispetle pek ala **ben âlimim** denilebilir. Bir de **ben âlimim** sözünü **âlim benim** sözünden ayırmak için âlim olmaya da hacet yoktur, vasat bir akıl sahibi olmak bile yeter. Tamam, bu sözü edilen **etik dışılık** ithamı, daha açığı **ahlaksızca tavır** günümüz resmi projelerinin devşirdikleri için baştan sona ve tepeden tırnağa doğrudur. Geçmiş ulemayı yok sayan ve karalayanlar için fazlasıyla mevcuttur. Ancak bu tavsif, hakiki ilim erbabına nispetle hakikaten **etik dışı** ve hayli **müşkilatlı** bir yakıştırma **gibi duruyor** dense, hemşerim ne der, acaba?.

Üç: *"Oraya katılanlar, kendini âlim görüyor; katılmayanlar ise her halde yetersiz"* ifadeleri önceki cümleyi tefsir edici mahiyette bir istinaf cümlesidir. Dil ilmi, bunu icap eder. Bu cümle, **-etik** mi, değil mi, işin o yanına şimdilik karışmam ama- usul, mantık ve muhakeme yanıla bir hayli problemlili ve yetersiz **gibi duruyor**. Çünkü bir kimsenin kendini haklı olarak **âlim görmesi** ile yersiz ve ihlasla bağdaşmayacak bir şekilde **âlim olduğunu ileri sürmesi ve âlimlik taslaması** çok farklı şeylerdir. Öyleyse geriye ne kalıyor? Onun gerçekten âlim olup olmadığının, âlimliği müsellem kimselerce test edilmesi yahut yapılacak bir imtihanla ortaya konması; öyle değil mi?

Dört: Âlim olanın, zaruret veya ihtiyaç anında **ben âlimim** demesinde bir mahzur yoktur. Nitekim bu, Yusuf aleyhisselamın, **"Beni (mülkündeki) yerlerin hazinelerinin başına getir; çünkü şüphen olmasın ki ben, (onları) çok iyi koruyacak olan ve (bu işi) çok iyi bilen biriyim"**^[1] demesinden anlaşıldığı gibi selim aklın da bir hükmüdür. Ancak bu gibi zaruret ve hacet yerlerinin dışında **ben âlimim** yahut **ben herkesten daha âlimim** demek, yerine göre cahillik, yerine göre evla olanı terk, yerine göre zelle veya hata, yerine

göre de günahıdır. Bulunduğu yerde gerçekten onun gibi bir âlim yoksa ve emanet, ehil olmayanların eline düşmekle zayi olacaksa, **ben âlimim** yahut bu işi **en iyi bilen benim** demek vacip bile olabilir. Sizin anlayacağınız, hüküm, adama, yerine maksadına ve şartlara göre değişir. Kur'ân'da ve Sünnet'te geçen Musa aleyhisselâm ve Hadır kıssasından da anlaşılacağı gibi ben bu işi **iyi bilen biriyim** yahut **en iyi bilen benim** demek doğruysa ve maksat da kötü değilse en iyi olanı bu sözü ağza almamaktır. Nebi olmayanlara nispetle ise bu, edebe münasip düşen bir tavır değildir.

Beş: Kurulan hangi cemiyet ve teşkilat küllî ve şümullü bir istîâbı yahut tam ve hakiki bir istiğrakı (genişliği ve kapsayıcılığı) iddia edebilir? Yahut ondan böyle bir şey anlaşılabilir? Tesis ettikleri cemiyete mesela **Dünya İslam Âlimleri Birliği** ismini verenler, **benim bu âlim cemiyetimin dışında başka hiçbir âlim yoktur** mu demek istiyorlar? Ya kurulan meslek odaları? Söz gelimi Mühendisler Odası, Tabipler Birliği, Ziraatçılar Odası, Barolar Birliği, İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin **İlmiye Kulübü**. Bütün bunların müessisleri veya mensuplarından her biri cemiyetlerinin dışında şu mesleklerde başka hiçbir adam bulunmadığını veya bulunanların eksik olduğunu mu iddia etmiş oluyorlar! Kendilerinden başka âlim olmadığını mı iddia etmiş oluyorlar? Delilenmemek elde değil! Anadolu Âlimler Birliği ifadesinden, **tek âlim biziz, bizden başka hiçbir âlim yok** manasını çıkarmanın dayandığı hangi dil ve usul kaidesi gösterilebilir? Böyle bir istinbat nasıl becerilebilmiş, merak etmemek mümkün değil. Bu gibi ifadelerin telaffuzu, zamanın sert inhitat garabetiyle yahut mevsim sıcaklarıyla alakalı olmasın?!

Altı: Sonra, değişik ekol/mektep, meslek ve meşrepler itibarıyla farklı ve herkesin katılmayacağı teşkilatlanmalar neden olmasın? Hem, birileri, belki kimilerince **âlimdir** ama Anadolu mahsulü değil de ecnebi malıdır. Kimi âlimlere(!) göre Ehl-i Sünnet'e âit mezhep imamlarının tamamı ve muhaddislerin hepsi beş para etmez yalancılar ve sahtekârlar olsalar da müsteşrikler onların münakaşa götürmeyen ekol imamları yahut itiraz edilemeyen tabuları veya totemleri olabilir. Ankara ekolünde olduğu gibi.

Yedi: Ayrıca Mutezile'nin ve müsteşriklerin çöplüklerinde eşelenerek **orijinal** şeyler bulup teşhir etmekle piyasa yapmak meraklısı olan **bilim adamlarının**(!) bu **Anadolu Âlimleri Birliği** cemiyetine çağrılmaları veya onda yer almaları, zannımızca başta kendilerini rahatsız eder. Onları, **yöntem** ve **bilgi kaynağına** karşı oldukları bir cemiyete katıp azap duymalarına sebep olmak bizce bir çeşit zulüm de sayılabilir. Hasılı bu alınganlığın dişe dokunur tek bir haklı sebebini -inanın- bulamadık.

Sekiz: Hemşerimin **dar çerçevede kalmak** iddiası, şumul iddiasında olanlar için bahis mevzuu olabilir ise de asla böyle bir davası olmayanlara yakıştırılamaz. Oysa sözü geçen cemiyet kurucularının böyle bir şumûl ve istîâb iddiasında olacaklarını sanmıyorum. Onların, tayin ve tesbit edilerek gösterilen hassasiyetleri bulunduracak ve çizilen daireyi gözetebilecek herkesi, memnuniyetle kabul edebileceklerini zannediyorum.

Dokuz: **Anadolu Âlimleri Birliği** gibi gerçekten geniş ve derin manaları taşıyan bir terkinin içinin bu cemiyeti tesis edenler tarafından hakikaten doldurulup doldurulmayacağı ileride anlaşılacaktır. O yüzden hiç de acele etmemek gerektiği düşüncesindeyiz. Meşhur bir Arab meseline de ifade

edildiđi gibi (انكحنا الفرا فسنرى).

On: Görölüyor ki hemşerim, bir yanda **etik dışı** yani **ahlaksızca** saydığı bir adımı, diğerk tarafta iyi niyete bağlıyor ve ayrıca **dar çerçevede kalmaları ve yöntem hataları** ile de malul buluyor. Sözünü ettiği **etik dışı** oluşun sebep ve izahı ile **yöntem hataları** nelerdir? Bunlar, açıklanmamış, kısada olsa açıklanmalıydı. Yerini bulmayan ithamların kat'iyetle sahibine döneceğini hesaba katmalı ve bu mahzuru def etmeliydi. Âmiyâne ifadeyle hem nalına hem de mihına vurulmuyorsa, ne yapılıyor? Öyle ya, **ahlaksızca** işlenen bir işin iyi niyetle olmasının ne kıymeti vardır? Biz de bu tavrı için, **–etik dışıdır** demesek bile- **ilim ve idrak dışı gibi duruyor** şeklinde bir ifade kullansak, acaba ne der? Bunu da yine **etik dışı** mı sayar? Ne yapar, bilmiyoruz?

Ebû Muâz [Hüseyn Avnî](#) el-Ûfî
5 / Zilhicce / 1438
27 / Ağustos / 2017
İZMİR

[\[1\]](#) Yusuf:55